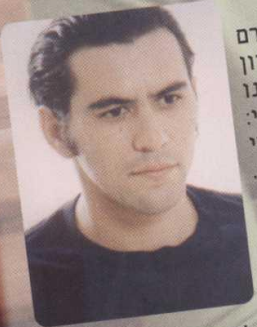

דני גבע

בוגר בית הספר לאומנויות הבמה בית צבי. השתתף בהצגות תיאטרון הספריה: "שד היער", "מקבת", "דלתות", "כך אוהבים האחרים", "האריה, המכשפה וארון הנגדים", "סיבוב מסוכן", "הבחורים בדלת ממול", "שלושה ימים של גשם", "האסופית", "יוסף וכתנת הפסים המשגעת", "אחים בדם", "ואלס הכלבים", "ליל ירח לממזר", "מחול המוות", "לצאת נקי", "בגידה", "נדנדה בשניים". בתיאטרון הקאמרי: "עולמה של איימי", "חלום ליל קיץ". בטלוויזיה: "תיק סגור", "פרנקו וספקטור", "טיפול נמרץ", "שאל". בקולנוע: "סינדרום ירושלים", "שעת אפס"

אייל רוזלס

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. השתתף בתיאטרון 'תמונע': "ביער ביער", "אנו מומנטו". קבוצת רינה ירושלמי: "פרויקט מקבת". התיאטרון הארצי לנוער של אורנה פורת: "הנעדרת". תיאטרון הקיבוץ: "חוות החיות", תיאטרון המעבדה: "מחזה חלום", "ווייצק". בקולנוע: "האח של דריקס", "פרא", "הבולשת חוקרת", "ללכת על המים", "האסונות של נינה" ועוד. בטלוויזיה: "סטרייט ולעניין", "מבצע סבתא", "המשאית", "לגעת באושר", "מיכאלה", "משחק החיים" ועוד. ביים בקבוצת התיאטרון של "בית דני", מנחה קבוצת תיאטרון בגבעת שמואל, חבר בעמותת סל"ה - סטודיו לאמנות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין.

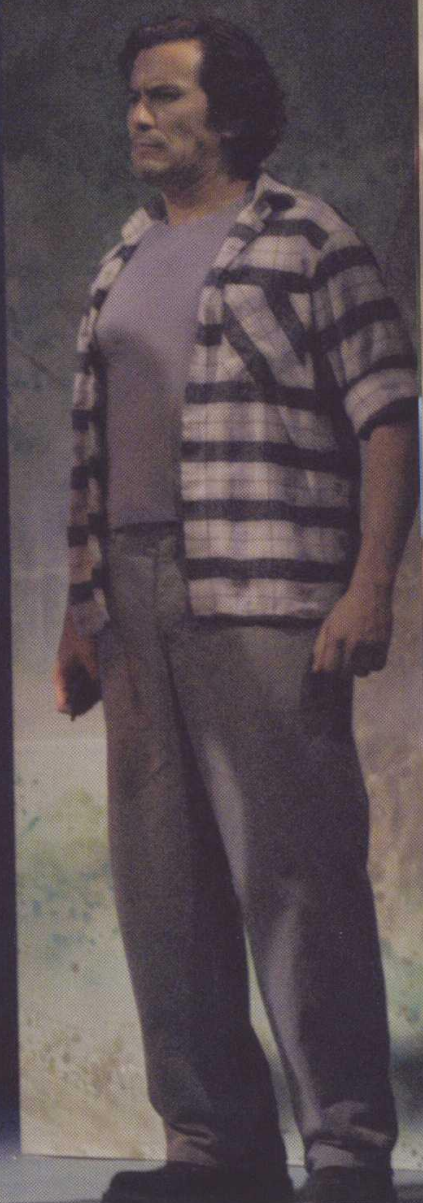
אורית שר

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב. סיימה לימודי משפטים במרכז הבינתחומי בהרצליה. השתתפה בהצגת תיאטרון באר שבע "שירה", בטלוויזיה: "אסתי המכוערת", "הילדים מגבעת נפוליון", "סקר הסקס הגדול", "טלסינמה". בקולנוע: "חתונה מאוחרת", "מתנה משמים", "באמצע הסרט", "כוכב נולד", "חכמת הבייגלה".

מאיה מעוז-קפטן

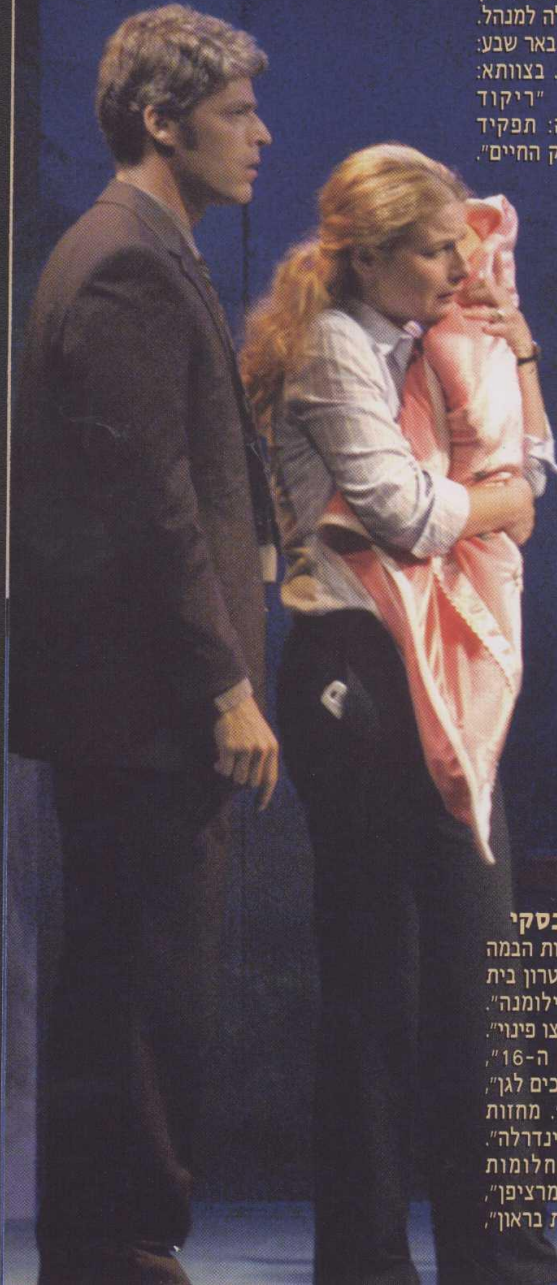
בוגרת בית הספר לאומנויות הבמה "בית צבי". השתתפה בהצגות תיאטרון חיפה: "תשובה", "מלאכים באמריקה", "טייבלה והשד שלה", "אותר", "להיות או לא להיות". בתיאטרון בית לסין: "הרומן הראשון שלי". בתיאטרון הספריה: "מעגל הגיד הקווקזי", "טעות ברצח", "האסופית", "יוסף וכתונת הפסים המשגעת", "מולי סוויני", "דואט לאחת". בטלוויזיה: השתתפה במחזה "כעוב בעיניכם" בהפקת "כל העולם במה" ופסזרית הדומה "מעורב ירושלמי".

יעל שרוני

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. סיימה תואר ראשון בתקשורת וניהול במכללה למנהל. שיחקה בהצגת תיאטרון באר שבע: "שירה" בתפקיד שירה. בצוותא: "כשהכוכבים זזו", "דיקוד הציפורים". בטלוויזיה: תפקיד ראשי בטלנובלה "משחק החיים".

פזית ירון-מינקובסקי

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, השתתפה בתיאטרון בית לסיין: "הרולד ומוד", "פילומנה". בתיאטרון הארצי לנוער: "צו פינרו". הצגות ילדים: "הכבש ה-16", "זרעים של מסטיק", "הולכים לגן", "לא רוצה להיות אריה". מחזות זמר: "עוץ לי גוץ לי", "סינדרלה". בטלוויזיה: "אגוז", "חלומות נעורים", "שמש", "אשה מרציפן", "מנדל וגורנשטיין", "בנות בראון".

"החיים זה לא הכל", "שאול", "בטברנה".

Living Out

By: Lisa Loomer

Translated by: Ido Ricklin

Directed by: Alon Ofir

Set designed by: Avi Sechvi

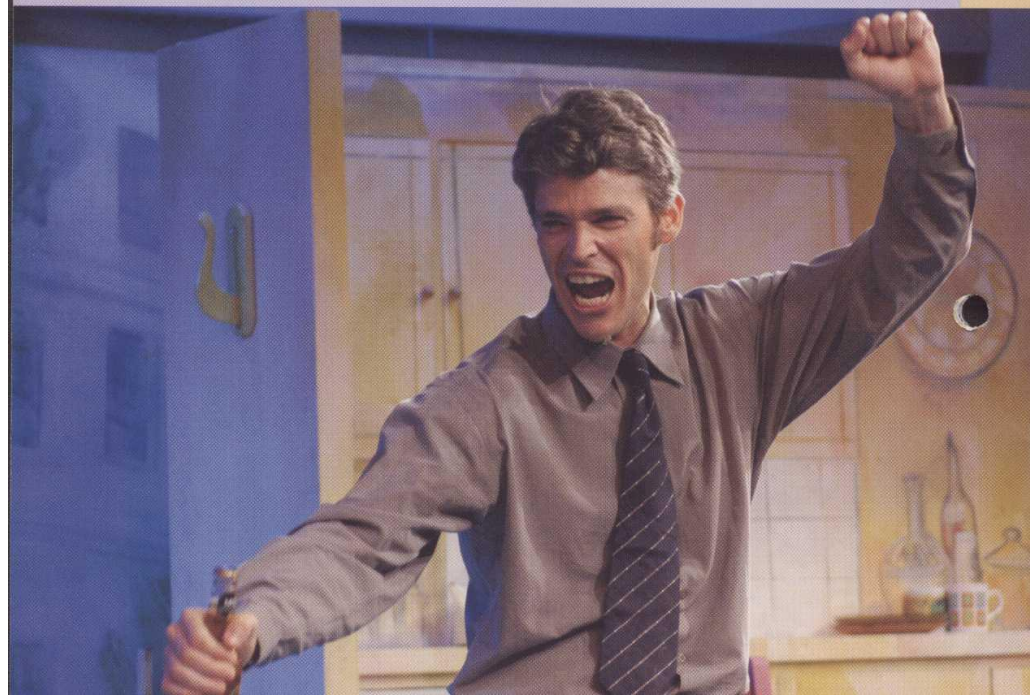
Costumes designed by: Oren Dar

Lighting designed by: Uri Morag

Musical Editor: Alon Ofir

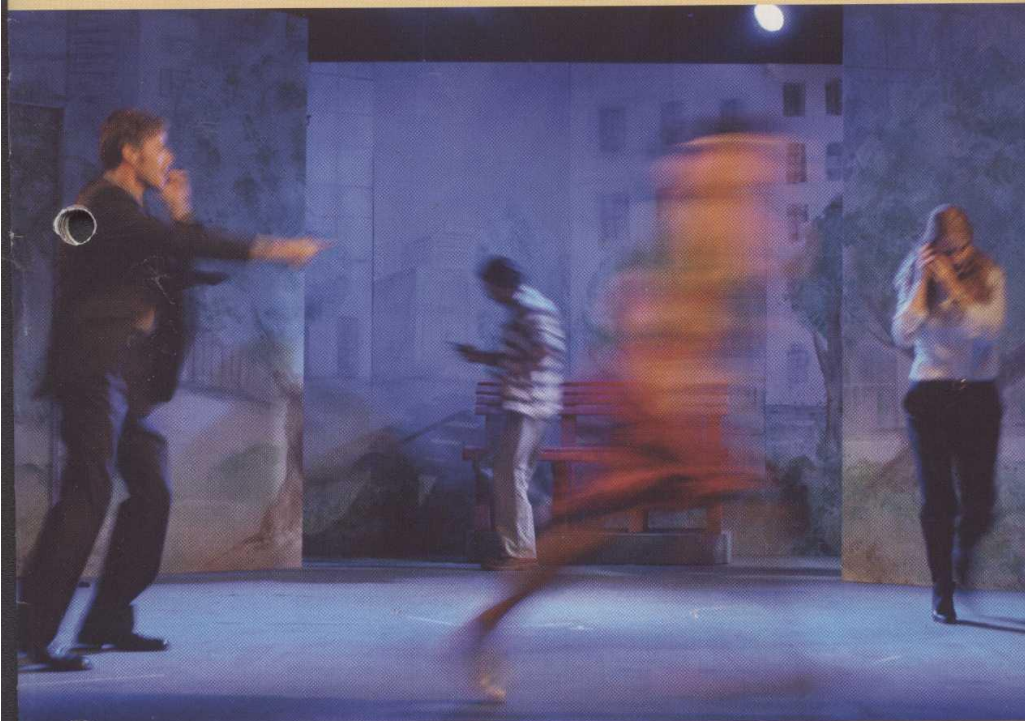
The Cast:

Adva Edni, Maya Maoz-Kepten, Yael Sharoni,
Orit Sher, Pazit Yaron- Minkowski, Yulie Hargil,
Eyal Rozales, Danny Geva

Living Out

By: Lisa Loomer

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

8 Zalman Shazar Blvd.
Beer-Sheva, Israel
Tel: 978-8-6206260 Fax: 972-8-6237705

The theatre is supported by the Ministry of Education, Culture and Sport. Beer-Sheva Municipality

לא כולל שינה

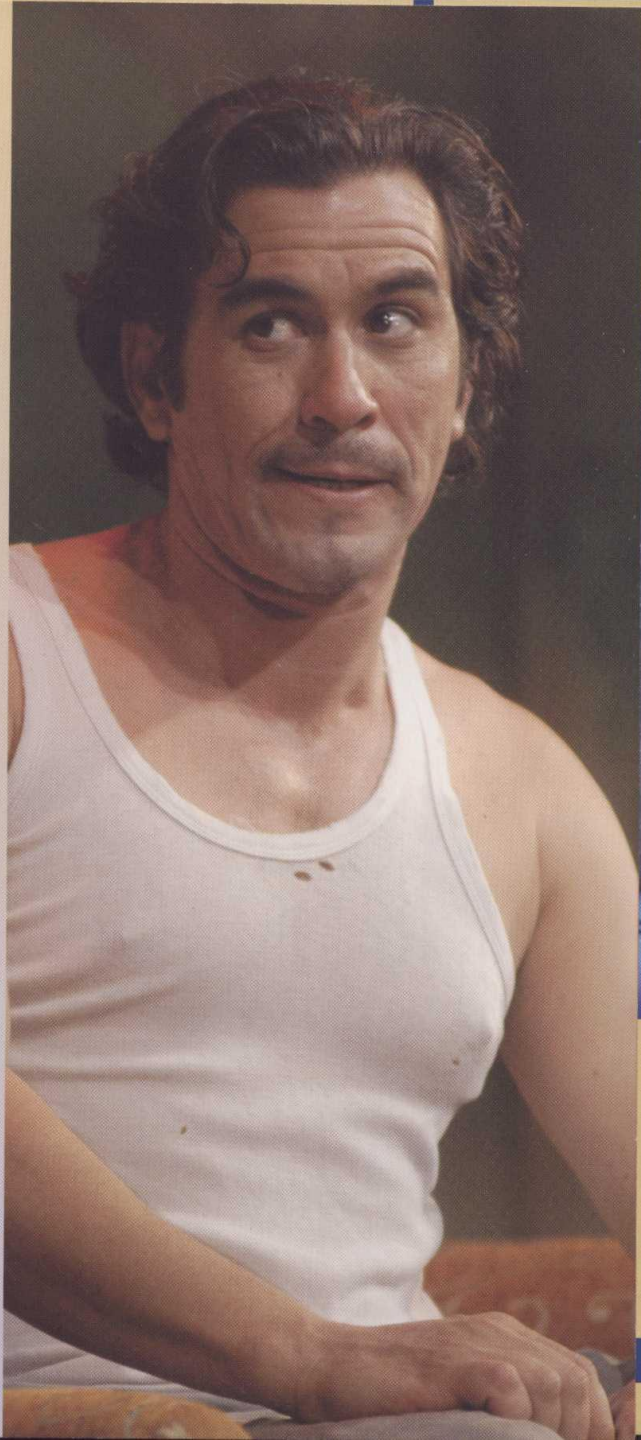

מאת: ליסה לומר תרגום: עידו ריקלין
בימוי: אלון אופיר

התיאטרון העירוני
כאן-שכאן

© 2008

הנהלה

מנכ"ל ומנהל אמנותי: נתן דטנר
מנהלת אדמיניסטרטיבית: יעל אלטר

הנהלה ציבורית

אשר גרינבאום: יו"ר הועד המנהל
אהרון ידלין: חבר הועד המנהל
משה זילברמן: חבר הועד המנהל
אריאלה טרנר: חברת הועד המנהל
פיני בדש: חבר הועד המנהל
אליהו וויטובצקי: חבר הועד המנהל
נורית דרורי: חברת הועד המנהל
ריימונד אברגיל, עו"ד גיזל אלוקי,
ראומה גליסקו, ד"ר מרינה וולפסון שרה
ליסובסקי, עליזה מנור, ד"ר ישראל גרמן,
מאיר סהר ד"ר ניסים קוז, אריה קליימן,
יוסי רייך, משה גולדפרב

מנהלה

יועצת אמנותית: פנינה גרי
מנהל ייצור: יואב מהרבני
מזכירת התיאטרון: נעמי אלטר
חשבת: נטע-לי אביטל
הנהלת חשבונות: שרה כהן
מנהל שיווק ומכירות: צחי פנקס
מכירות חוץ: אירית ציבוטרו
מנהלת מחלקה חינוכית: אסתר ניב
המחלקה החינוכית: יפעת יהב
דוברות ויחסי-ציבור: שירה חן (צחור)
רכזת הפקה ויח"צ: שגית בכר
אשת מכירות ופרסום: אושרה דגן
קופה ומנויים: אילנית וקנין
קופאיות: שרונה גז, תגר בנימין, לימור
עבדו, סיוון זנה, מירי אהרון, שירלי
ברקוביץ, עינב אדרי
מחלקת טלמרקטינג: אילנית אלוש
מנהל טכני: אבי קובני
מנהלי הצגה: איציק קריספין, שלמה לסרי
אחזקה: רחל צנצאשוילי, ליאור בן

צוות טכני

מנהלי במה ראשיים: משה הראל, אלי
יוספי
צוות טכני: אריה לוצטו, מוטי ברהום, יורם
אלי, רוני בלקר, חנוך אברהם, יהונתן
קאשני
תאורה: שמואל מור, יצחק דוד זאדה,
שמעון זרחי, זאב מוסקוביץ.
מלבישות: ברי עזרייב, לריטה מגירוב.
פאנית: רעיסה פודלובה
מתפרה: משה מילשטיין
יעוץ משפטי: קדם גנס ושות'
מבקר חיצוני: שכטר, מאס, קריספל

הצגה ראשונה:
10.7.04
משך ההצגה:
כשעתיים, לא כולל הפסקה

קרדיטים להצגה זו:

מנהל ייצור: יואב מהרבני
מנהל הצגה: שלמה לסרי
מנהל טכני: אבי קובני
מנהל במה: אלי יוספי
עוזרת במאי: מיכל שטרו
ניצבים: אלי יוספי, מוטי ברהום, ניב
בוקובה, חנוך אברהם,
קונסטנטין (קוסטה) רומוב
תפעול תאורה: שמואל מור, שמעון
זרחי
תפעול סאונד: אופיר ספיר, ניר רובין
רקוויזיטור: מוטי ברהום
מלבישה: לריטה מיגרוב
פאות: ראיסה פודולובה
בניית תפאורה: בית מלאכה
צילום תוכניה: יוסי צבק
הפקות דפוס, עיצוב תוכניה וכרזה:
זום בוקאי שני
הסעות: אמינות בשירות, משה צמח

**תודה מיוחדת לחברת 'תימקו בירה
בע"מ, יבואני בירה 'קורתה' ולחברת
'י.ד. עסקים', יבואני בירה 'מילר'
ליאפרופו באר שבע, ליהודה אוחיון
ועודד ארנט - 'אינני הייך באר שבע**

חברי אגודת הידידים. מנוי הצגות בכורה

אביטן שרון ועדי, אבנת מרים, אוחיון יהודה רחל, אגלרט
מיה ומאיר, אלאלוף אלי וג'יל, אלימלך רותי וויקטור,
אליעזר אביטח, אמר אברם, אקמון אתי ואורן, בדש ארז
ושרית, בלנק קרלוס ובינה, בלנרי אריק וגלית, בן עמי
יוסי ורית, בן צבי איציק וטלי, בן שימול אלי וגילי, בר
דוד יאיר וחנה, ברנטי רירי ובזינגל, ברנר הלל דודרה,
גיבלי שלום ואסתר, ג'וניצ'ר, מיירי וארטון, גרינברג זאב
ואתי, יעמן שירלי רונן, חמד רפי והגר, טאנב חנן וארלי,
יעקובינסקי דוד ואירית, יצחקי ענת וקובי, כהן יחזקאל
דליה, כהן משה רחל, לוי ויקי, דר' לוצאטו אסתר וכפיר,
שיץ טובה ומתי, מורי דולי וניסים, מויזינסקי שוש,
מימון אברהם ומתי, מלכין סמדר וקובי, מנור עמרי
ועליזה, מרקין ולדימיר ולנה, סבסקו רחיקה, סלע חיים
וריקי, סספורטס ניסים איילה, סקופ טובה ישראל, עטר
דן, עמרם אחנה חהבה, עפרון רוי ועפרה, פינגר מיה
ותחום, פינקלמן איריס, פריבאש צבי וצביה, פרימה אשר,
(דר') צור מאיר (ווד') עמית מאיר, קארס גורית וסיון,
קנין יוסף ומול, קצב רון, קריספל אביבה, קרן פנינה
ועמנום, רביץ חיה, ראש רוברט דניאל, רוט אנה ואורי,
שג אביבה ושלמה, שורץ גישרה ושלמה, שורץ יוסי,
שורץ רועי, שופר בני ויהודית, שטיינר צביקה ודליה,
שטרומ אלונה ואורי, שטרובמן ישראל וצילה, שלי יוסי
ודינה, שרף מיכל, תפוח שי, אלדר מנחם ואסתר, אלמוג
דני, חן עפרה ודני, יונס שלמה, ליבוביץ אריק ושרית,
נעמן שלום ורנית, קרואני מלכה ושלמה

על המחזה

ננסי וריצ'רד רובין הם זוג עורכי דין בעלי השקפת עולם ליברלית המתגוררים בפרבר אמיד של לוס אנג'לס. כמו מרבית המשפחות בשכונתם בחרו ננסי וריצ'רד להמשיך במירוץ המטורף של קריירה תובענית גם לאחר הולדת בתם, ג'נה, ולשכור מטפלת מסוכנות המטפלות בהסדר "לא כולל שינה".

המטפלת שנבחרה, אנה הרננדז ובעלה בובי הם מהגרים מאל-סלוודור, שהגיעו לקליפורניה בין מאות האלפים שנמלטים ממדינה זו בעקבות מלחמת האזרחים העקובה מדם שמתחוללת בה וממומנת בכספים אמריקאיים.

כדי לשרוד בארץ החדשה ולהתקבל לעבודה נאלצת אנה להסתיר ממעבידה מספר עובדות בסיסיות על חייה: שהיא למעשה מהגרת בלתי חוקית ובעיקר שבנה בן השש, סנטיאגו, מתגורר עימה.

השקרים וההכחשות יוצרים מערבולת של רגשות ויצרים, המובילים אל הסוף הטראגי הבלתי נמנע.

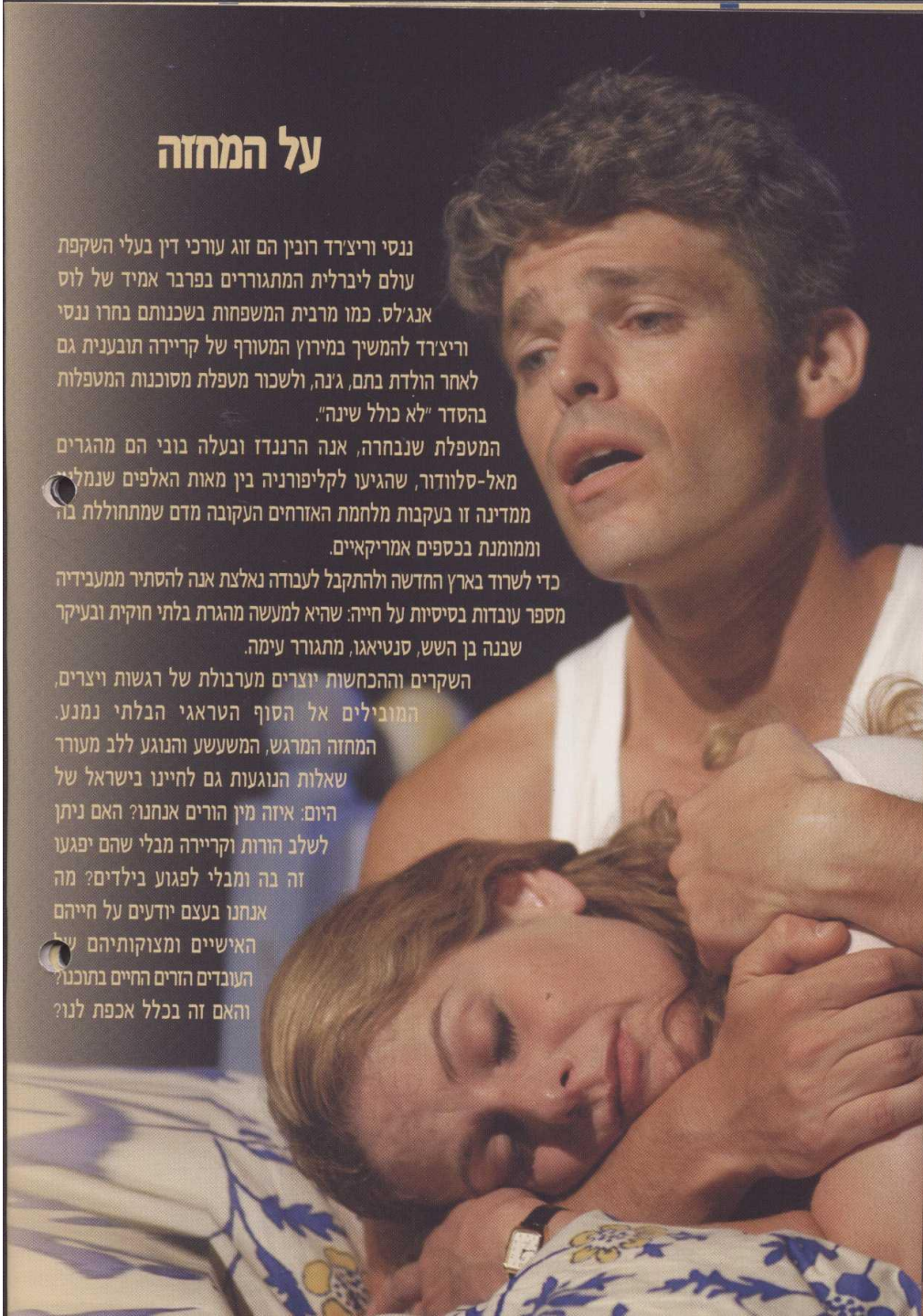
המחזה המרגש, המשעשע והנוגע ללב מעורר שאלות הנוגעות גם לחיינו בישראל של

היום: איזה מין הורים אנחנו? האם ניתן לשלב הורות וקריירה מבלי שהם יפגעו

זה בה ומבלי לפגוע בילדים? מה אנחנו בעצם יודעים על חייהם

האישיים ומצוקותיהם של העובדים הזרים החיים בתוכנו?

והאם זה בכלל אכפת לנו?

הורות בעולם המערבי במאה העשרים ואחת

קצת לפני העשור הרביעי לחיי, כשמסביבי בני משפחתי וחברי מקימים משפחות משל עצמם, אני עוצר וחושב. מה איתי? מתי אני אביא ילד? המציאות החברתית בעולם המערבי, במאה העשרים ואחת מאפשרת היום כמעט לכולם להביא ילד לעולם ללא קשר לגיל, למצב משפחתי או להעדפה מינית. כולם היום רוצים ילד. כולם מתארים את השינוי שעובר עליך עם כניסתו של העולל שיצרת לחיך. איך כל סולם הערכים שלך משתנה, הפרופורציות לגבי מה חשוב בחיים ומה לא. כולם מדברים על כך, שזה בעצם המימוש העצמי הגדול ביותר. ואז מופנית אלי השאלה הבלתי נמנעת - "ומה איתך?"

"אני עוד לא בשל לכך" אני עונה בהתחמקות וגל של מחשבות עולה בתוכי. מה זאת אומרת להיות בשל לילד? אם לא עכשיו - מתי? אתה באמת רוצה כזה פער גילים בינך לבין ילדיך? על מה תדבר איתם כשהם יהיו בתיכון ואתה כבר בגיל של הסבא של החברים שלהם? האם אני באמת מממש את עצמי ללא ילד?

כשהייתי קטן היה לנו ספר שמסביר לגיל הרך כיצד מביאים ילדים לעולם ומקימים משפחה. הספר תיאר את הקמת המשפחה כחוויה גדולה והיה מאוייר בציורים מתוקים. כשקראתי את המחזה בקריאה ראשונה נזכרתי בציורים האלה. המחזה תפס אותי בגרון ופגע לי בלב. הורות וקריירה - אמרתי לעצמי.

אבל בעצם בהתעסקות הזאת בכל נושא העובדים הלא חוקיים מנסה המחזה לומר לנו עוד משהו. הרי העובדים האלה - המטפלות הלטיניות במחזה - הם לא בנויים לעצמם קריירה. הם עובדים כדי לשרוד. נזכרתי בהורי. הם הביאו לעולם ארבעה ילדים ותמיד דיברו על כך שהם רוצים עוד. אמא עבדה בגן ילדים במשך עשר שנים ואחר כך כמטפלת עוד כשנתיים. היא הייתה מביאה את הילדים אלינו בשעת צהריים ואמם הייתה באה לאסוף אותם. הם אכלו אוכל שבישלה להם מישהי זרה, במטבח זר, עם עוד כמה ילדים זרים סביב השולחן. מעניין אותי היום לשאול אותם מה חלף בראשם באותם ימים? זה היה מעניין? חביבי? בלתי נסבל?

המחזה עוסק בהתלבטויות של אנשים מנוגרים אבל גיבוריו האמיתיים הם הילדים של אותם אנשים. הם אינם נמצאים ממש על הבמה והייתה לי תחושה שאני צריך לחזק אותם

בהצגה על הבמה. ושוב חזרו האיורים מאותו ספר ילדים. התפארוך ואני ניסיון להביא אותם אל הבמה דרך התפאורה שמזכירה לנו ציור ילדים. ציור מתרחשים דברים אינדיבידואליים.

"זה טירוף", אמר ריצ'ארד

במחזה, "כולם עובדים

ומשלמים למישהו אחר כדי

שיטפל להם בילדים". "לפעמים גם

אימא זה לא ממש אימא", אומרת אנה גיבורת

המחזה.

"כשאני בעבודה אני מרגישה שאני מזניחה את הילדה, וכשאני עם הילדה אני מרגישה שאני מזניחה את העבודה", אומרת ננסי, המתלבטת הגדולה במחזה בין הורות לקריירה. אבל לא מדובר פה רק בקריירה. התקופה הפוליטית, חברתית, כלכלית, שאנו חיים בה מכניסה אותנו למירוץ מטורף. המושג "מימוש עצמי" הופך להיות עול מאיים וכבד, ומה שהיה פעם אינסטינקט אנושי טבעי, הופך למטרד מסורבל שמוליד בעיות וצלקות נפשיות אצל ההורים וגם אצל ילדיהם. "הורות בעולם המערבי במאה העשרים ואחת", זו הכותרת שהצליחה לחבר לי את כל הנושאים שבהם נוגע המחזה. מימוש עצמי, מלחמות שמאלצות אנשים להיות כפליטים לא חוקיים, הורות, מירוץ כלכלי והיי נישואין.

כשהגענו לחזרות הכלליות, הייתי חוזר לחדר מותש וכואב. ראיתי את ההצגה שיצרנו, נזכרתי שוב בספר שהסביר לי, כשהייתי ילד, כיצד באים ילדים לעולם והצטערתי על כך שבעולם המערבי במאה העשרים ואחת אנחנו לומדים מהר מאוד כיצד להביא ילדים ורק אחר כך, אם בכלל, אנו לומדים לשם מה בכלל אנחנו מביאים אותם.

אלון אופיר

יוצרים

מחזאית: ליסה לומר

ליסה לומר היא מחזאית אמריקאית צעירה שהתפרסמה בעיקר לאחר ההצלחה של המחזה פרי עטה "חדר המתנה" ("Waiting Room"), שהציג ב-Arena Stage and Trinity בלוס אנג'לס ולאחר מכן המשך ב-Vineyard Theatre בניו-יורק. המחזה הוצג במדינות רבות בארה"ב וברחבי העולם.

המחזה הראשון שכתבה: "A Crowd of Two" הוצג בתיאטרון American Place. לאחר מכן, חיברה לומר מחזה לשחקנית בודדת -

"All By Herselves"

שהציג ב-Westside Arts.

מחזות נוספים שחיברה לומר:

"ציפורים", "מצפים לאיזבל",

"מריה, מריה, מריה!",

"Accelerando"

"לחפש מלאכים",

"Chain Of Life & Bocon!"

הוצגו בתיאטראות ברחבי

ארה"ב:

South Coast Repertory

Arena Stage

The Taper

The Kennedy Center

ועוד וכן בגרמניה אלסקה

ומקסיקו. היא זכתה במענקים, בין

השאר מארגון NEA ו-NYFA, ובפרסים

נוספים כגון "פרס קרן קנדי למחזאות

אמריקאית חדשה", פרסים מאיגוד מבקרי

התיאטרון האמריקאי ועוד. לקחה חלק גם

בעיבודים לקולנוע, בין השאר "נערה בהפרעה".

ההצגה "לא כולל שינה" ("Living Out"),

פרי עטה של לומר, רצה בהצלחה מרובה

ב-Mark Taper Theatre בלוס אנג'לס.

תרגום: עידו ריקלין

בוגר התיכון לאמנויות תלמה ילין
Central School Of Speech & Drama,
לונדון.

משנת 1991 במאי ומורה בבית
צבי, בשנים 1994-1995- במאי
בית בתיאטרון הבימה. בשנים
1995-1997- במאי בית בתיאטרון
העירוני באר שבע.

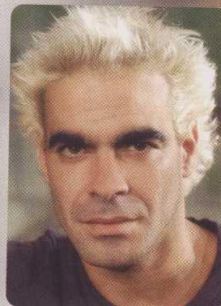
תרגם וביים בתיאטרון הבימה:
"מחלת נעורים", "השושנה
המקועקעת". תיאטרון באר שבע: "פילדלפיה אני באו", "פרלוד
לנשיקה". בתיאטרון הקאמרי: "יום כמותה של ג'וי", "אוהבים
ומובסים", "שירת הליתן", "אמא לא מרשה", "הפלייבוי של
עולם המערב", "הגנרל של השטן". תיאטרון הספריה: "אבות
ובנים" ועוד הצגות רבות במסגרת בית צבי.
או כן ביים:

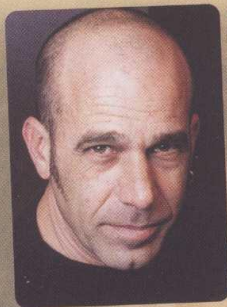
בתיאטרון הבימה: "רוקדים בלונאסה". בתיאטרון באר שבע:
"הפסנתר של ברטה", בתיאטרון בית לסיין: "היורשת", בתיאטרון
הקאמרי: "עולמה של איימי", "הברבור", "מעגל הגיר הקווקזי",
"מלחמת טרויה לא תפרוץ". בתיאטרון הספריה: "עקומים".
התיאטרון הלאומי הגרמני ויימאר: "חלום ליל קיץ". תיאטרון
דארמשטדט: "אנה גלקטיה", תיאטרון היידלברג: "רומיאו
ויוליה".

בימוי ועריכה מוסיקלית: אלון אופיר

בוגר בית הספר לאומנויות הבמה בית צבי. מאז סיום לימודיו
שיחק בהצגות רבות בתיאטרון באר שבע. בתיאטרון הבימה,
בתיאטרון הקאמרי ובתיאטרון הספריה. בטלוויזיה הופיע

בסדרה "בטיפול נמרץ" וברדיו כזמר
וכעורך מוסיקלי. מרבה לדובב
בסרטי וולט דיסני. כבמאי ביים
עשרה מופעים בצה"ל, במגמת
התיאטרון של ביה"ס תלמה ילין.
בבית צבי ביים את: "רבקה",
"השבויה האינדיאנית",
"המערבולת". בתיאטרון הספריה:
"הבחורים שלנו". בתיאטרון הקיבוץ:
"יסודות עוינים". בתיאטרון
הקאמרי: "מר גרין", בתיאטרון
חיפה: "בנות עובדות". בתיאטרון
בית לסיין: "דיקוד בשישה שיעורים".

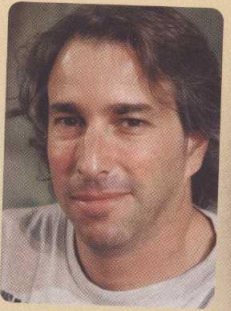

עיצוב תפאורה: אבי שכוי

בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב במגמה לעיצוב במה. במהלך לימודיו זכה במלגות הצטיינות מטעם קרן תרבות אמריקה ישראל ע"ש שרת' בשנים '84, '86, '87.

ב-1992 זכה בפרס ע"ש פינקל בתיאטרון הלאומי הבימה על עיצוב התפאורה להצגה "פצפונת ואנטון". בפסטיבל עכו '96 זכה בפרס ראשון על עיצוב התפאורה לאופרה "הגלגול". מעצב בתיאטראות השונים ובטלוויזיה. בין עבודותיו בתיאטרון באר שבע: "ההוכחה", "הימים הכי טובים". תיאטרון הקאמרי: "האישה המופלאה שבתוכנו", "עולמה של איימי", "פטרה". תיאטרון הבימה: "רוחות", "על החיים ועל המוות". תיאטרון בית לסין: "אמנו" "ספר הג'ונגל", "עשו עליך פעם סרט?". "שבר ענן". תיאטרון החאן הירושלמי: "אנטיגונה", "קריפס". התיאטרון לילדים ונוער: "מעלה קרחות", "רכבת ההצלה".

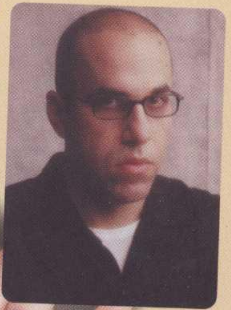

עיצוב תאורה:
אורי מורג

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים מגמת בימוי. כתב וביים את ההצגות "שיטת הקסיופאה" ו"מלכודת החופש", שהוצגו במסגרת פסטיבל עכו.

עיצב תאורה לאירוע הפתיחה של פסטיבל ישראל 2001, להצגת תיאטרון באר שבע, בשיתוף עם תיאטרון הבימה וסמינר הקיבוצים: "המדריך לחיים הטובים", לתיאטרון הקאמרי: "מר גריין", "פרק ב", "כובע הקש האיטלקי". לתיאטרון חיפה: "בנות בדות", "משפחת ישראלי". לתיאטרון בית לסיין: "אני לא רפופרט". לתיאטרון הספריה: "מיקה שלי", "תחת שמי פריז", "הבלון האדום". לתיאטרון קליפה: "מבוקש", "לב של כלב". לתיאטרון הרצליה: "הנשים של פיקאסו", "משחק נישואים", "קשר הירח". ללהקת דרבו מגרמניה: "התאבדות בתהליך".

עיצוב תלבושות: ארון דר

בוגר לימודי צילום ואומנות. מעצב תלבושות לסרטים, לטלוויזיה ולפרסומות והפקות אופנה מקומיות ובינלאומיות למגזינים ופרסומות. עיצב תלבושות בתיאטרון באר שבע: "איך למדתי לנהוג". בבית לסיין: "ההירשת", "מי מפחד מוירגי'ניה מלך", "הצילו את איש המערות". לתיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'וז". לתיאטרון חיפה: "בנות עובדות". לתיאטרון הספריה: "מלחמת טרויה לא תפרוץ".

שחקנים

אדוה עדני

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי. השתתפה בתיאטרון באר שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "צייד המכשפות", "אהבה וזכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחנך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", בתיאטרון בית לסיין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט". בתיאטרון הספריה: "הלוויה חורפית", "פאל ג'ואי", במחזמר "גריז". בתיאטרון חיפה: "השקרן". בתיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". בתיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". במסגרת תיאטרונטו '95 העלתה את ההצגה: "ג'ורדן". בטלוויזיה: "פרפר נחמד".

יולי הרגיל

בוגרת בית הספר לאמנויות הבימה בית צבי. השתתפה בהצגות: בהבימה: "זעלולי סקפן", "השושנה המקוקעת". בית לסיין: "פילומנה", "המסיבה". תיאטרון חיפה: "הדוד וניה", תיאטרון באר שבע: "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה". תיאטרון הספריה: "אמא לא מרשה", "חשיבותה של רצינות", "מניפה של לידי ווינדרמיר", "הבעל האידיאלי", "סיבוב מסוכן", "טעות ברצח", "אורח לא צפוי". בטלוויזיה: "זהב של שוטים", "מתחם אויב", "בנות בראון", "ארבעה בעקבות החג".

עסקה בהוראת משחק בבית ספר התיכון לאמנויות תלמה ילון. בבית צבי ובחוגי משחק לילדים. נטלה חלק בתרגום המחזה "האריה, המכשפה וארון הבגדים" (שהוצג בבית צבי) ובהקאת שירה ופרוזה.

